

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล

พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การ
ของรัฐบาล

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การ เพื่อดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ ในการเศรษฐกิจ หรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดินก็ ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ องค์การซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามความในพระราช บัญญัตินี้ ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตามความใน มาตรา ๓ อย่างน้อยจะต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อขององค์การ
- (๒) ที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

- (๓) วัตถุประสงค์ขององค์การ
  - (๔) ทุนซึ่งได้รับอนุมัติ
  - (๕) การจัดสรรผลประโยชน์
  - (๖) การควบคุมและการบริหารกิจการขององค์การ
- ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี
- (๗) การบัญชี การสอบ และการตรวจ
  - (๘) ข้อกำหนดอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการขององค์การได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

มาตรา ๖ การขุดเดิของกิจการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยกำหนดวิธีการจัดทรัพย์สินไว้ด้วย

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี